III Niedziela (B) Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (*J* 2,13-25): Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucał monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu mego Ojca targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie.

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo». Powiedzieli do Niego Żydzi: «Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?» On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje.

«Nie róbcie z domu mego Ojca targowiska»

Rev. D. Lluís RAVENTÓS i Artés
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, w atmosferze zbliżających się świąt wielkanocnych, w świątyni wydarzyło się coś niecodziennego. Jezus wyrzucił ze świątyni woły handlarzy, poprzewracał stoły bankierów i powiedział sprzedawcom gołębi: «Weźcie to stąd. Nie róbcie z domu mego Ojca targowiska» (J 2,16). I podczas gdy woły i baranki biegły po ulicy, uczniowie odkryli nowe oblicze duszy Jezusa: gorliwość o dom Ojca, gorliwość o świątynię Boga.

Świątynia Boga przemieniona w targowisko, co za okropność! Musiało zacząć się od drobiazgów. Jakiś

pasterz wszedł, żeby sprzedać baranka, jakaś staruszka chciała zarobić parę groszy sprzedając gołębie... i tak coraz więcej. Tak, że autor Pieśni nad Pieśniami wzywał: «Schwytajcie nam lisy, małe lisy, co pustoszą winnice» (Pnp 2,15). Ale kto zwracał na to uwagę? Świątynia była jak rynek w dzień targowy.

— Ja także jestem świątynią Boga. Jeśli nie pilnuję małych lisów: dumy, lenistwa, obżarstwa, zazdrości, skąpstwa, wszystkich odmian egoizmu, to dostają się one do wnętrza i niszczą wszystko. Dlatego Pan nas alarmuje: «Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!» (Mk 13,37).

Czuwajmy! Żeby niedbalstwo nie zaatakowało naszej świadomości: «Niezdolność do przyznania się do winy jest najgroźniejszą formą duchowego spustoszenia jaką możemy sobie wyobrazić, bo sprawia, że ludzie są niezdolni do stawania się lepszymi» (Benedykt XVI).

Czuwać? - Staram się to robić każdego wieczora. Obraziłem kogoś? Czy moje intencje są czyste? Jestem gotów wypełniać zawsze i we wszystkim wolę Boga? Pozwoliłem na jakieś przyzwyczajenie, które może być niemiłe Panu? Ale o tej godzinie jestem zmęczony i wygrywa sen.

— Jezu, Ty, który znasz mnie do głębi, który wiesz dobrze co jest we wnętrzu każdego człowieka, spraw bym rozpoznał moje braki, daj mi siłę i odrobinę tej Twojej gorliwości, abym wyrzucił ze świątyni wszystko to, co oddala mnie od Ciebie.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Chrystus bowiem wylał swoją krew w obliczu całego świata, który jest świątynią wzniesioną ręką Boga. Świątynia ta ma dwie części: jedną z nich stanowi ziemia, którą zamieszkujemy. Druga część nie jest jeszcze znana nam śmiertelnym.» (Święty Jan Fisher)

- «Jezu, czy mi ufasz? Pragnę byś Ty mi zaufał. A więc otwieram Ci drzwi, a Ty oczyść moją duszę. Prosić Pana, by przyszedł oczyścić naszą duszę, tak jak oczyścił Świątynię» (Franciszek)

- «Jezus wszedł do Świątyni jako do uprzywilejowanego miejsca spotkania z Bogiem. Świątynia jest dla Niego mieszkaniem Jego Ojca, domem modlitwy; oburza się, że jej dziedziniec zewnętrzny stał się miejscem handlu. Jeśli wyrzuca ze Świątyni kupców, to czyni to przez zazdrosną miłość do Ojca: "Z domu mego Ojca nie róbcie targowiska! Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie [Ps 69, 10]" (J 2, 16-17). Po Zmartwychwstaniu Jezusa Apostołowie zachowali religijny szacunek dla Świątyni» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 584)